

Tornem-hi!

Sí, tornem-hi. Tornem-hi a insistir sobre una qüestió a bastament discutida, tant i tant, que ja ens comença a cansar. Però avui ho fem perquè fa uns dies —al setmanari català **Tele estel**—, hem pogut llegir fent al·lusió a aquest tema i responent a un article, o millor dit a una lletra al director de l'esmentat setmanari, signada pel senyor J. Armeñgol, d'Armentera, per part de l'AGRUPACIO CULTURAL FOLKLORICA, de Barcelona, que ells no es pronuncien pas d'una manera decidida pels braços avall o enlaire i que, en tot cas, si cal, hom podria anar a un plesbicit per tal de veure com respon l'ambient sardanístic.

Trobem bé, l'esperit totalment democràtic d'aquesta "Agrupació", però ens sembla —i és per això que hi tornem a predicar— que els braços avall donen sempre la sensació de lassitud, de cansament, de desgana.

Nosaltres, ho repetim, no som dels que volem l'exageració de cap mena, és a dir, els braços enlaire, sí, però sense abusar, d'una faisó ben natural —car en això es distingeix la sardana, precisament, per la seva naturalitat. En dir enlaire, ens referim a una posició de braços a l'alçada de les espatlles o lleugerament per damunt de les espatlles.

Amb tot, i creiem que no cal remarcar-ho, quan la música de la dansa es torna animada, joiosa, esclatant, allavors els dansaires que componen la rotllana, sense dir-s'ho, tots a la una, enlairen més els braços perquè és manifestació ben palesa que la música que interpreta la cobla, els proporciona un entusiasme que ells han d'exterioritzar, gairebé amb eufòria.

A l'Empordà, però, no li cal alligonaments massa rígids en aquest sentit, puix que el veritable sardanista sap mesurar, sense regles que ho precisin, el límit que pot assolir per tal de fer constància de la seva gran joia en la dansa.

Es, doncs, per la seva senzillesa, per la seva gran naturalitat, que ja en ella mateixa enclou la nostra dansa estimada, que abominem, en absolut, de totes les coses estrafolàries que la puguin perjudicar.

DORET

---

*Dediquem aquest Butlletí al nostre benvolgut
President, En MELCIOR COMAS i FERRAGUT,
desitjant-li un prompte i total restabliment.*